

čině pensijního pojištění u »Jednoty českých soukromých úředníků« byla ujednána, nemá ve sporu významu, ano z ní neplyne, že Bernard G. splnil povinnost z § 64 pens. zák. proň vyplývající. O žalobcově spoluzavinění nemůže býti řeči, ježto bylo povinností Bernarda G-a star., by sám žalobce k pensijnímu pojištění přihlásil a pensijní příspěvky náhradnímu ústavu odváděl. Opomenutí těchto povinností zakládá závazek k náhradě škody, jež žalobci vznikla nepřihlášením u zemské úřadovny všeobecného pensijního ústavu, pokud se týče zánikem pojištění u náhradního ústavu. Této škodě mohl a měl Bernard G. předejít ještě po vydání císařského nařízení ze dne 26. června 1914, čís. 138 ř. zák. tím, že by byl žalobce u zemské úřadovny všeobecného pensijního ústavu v tříměsíční lhůtě v § 73 (7) tohoto císařského nařízení stanovené, t. j. od 1. října 1914 do 31. prosince 1914 dodatečně přihlásil. Bernard G. opomenul však i tuto dodatečnou přihlášku, nenapravit tudíž svá dřívější opomenutí a tím znova zavinil, že služební doba žalobcova ode dne 1. ledna 1909, kdy zákon čís. 1/1907 ř. zák. nabyl účinnosti, nemohla býti žalobci započítána do čekací doby k dosažení nároku na invalidní rentu (§ 8 odst. (4) a (7), § 73 odst. (7) cíl. nař. čís. 138/14 ř. zák.). Předpis § 79 pens. zák., jehož obsah dovolatel správně uvádí, platil již podle zákona ze dne 16. prosince 1906, čís. 1 ř. zák. z roku 1907 v původním doslovu a činil by tudíž shora uvedenou úmluvu neplatnou, neboť na základě příslušných údajů žalovaného nutno míti za to, že se úmluva mohla vztahovati jen na pojištění u všeobecného ústavu pensijního podle tohoto zákona.

### Čís. 8996.

**Pro firmu podniku, jehož předmětem jest výroba a prodej patentovaných aparátů, strojů a k tomu náležejících součástek, není vhodným a přípustným firemní dodatek »Patenta«.**

(Rozh. ze dne 29. května 1929, R I 340/29.)

Opověď firmy »Patenta, komanditní společnost H. S. a Co. v T.« vrátil rejstříkový soud k doplnění (k opravě) mimo jiné v tom směru, by bylo z firmy vypuštěno slovo »Patenta«. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Nelze sice přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že firemní dodatek »Patenta« jest s hlediska zásady pravdivosti firmy nepřipustným proto, že není dána jistota, že opovídatelé budou pod zvolenou firmou obchodovati jen s předměty chráněnými patentem. Pro posouzení přípustnosti znění firmy jest rozhodným stav v době opovědi, pokud se týče vydání usnesení ji vyřizujícího. Leč dodatek »Patenta« nevy-

hovuje v souzeném případě zákonu z jiných důvodů. Podle čl. 16 druhý odstavec obch. zák. jsou přípustné jen takové firemní dodatky, jimiž má být blíže označena osoba nebo podnik. V úvahu může přijít jen bližší označení závodu. Mínění se sice rozcházejí, zda takový dodatek musí být vždy ve vztahu k předmětu podniku, či zda stačí jakýkoli dodatek, třeba indiferentní, ale nauka i praxe jsou si za jedno v tom, že dodatek nesmí nikdy svádět k omylu. Podle opravené opovědi jest předmětem podniku výroba a prodej patentovaných aparátů, strojů a k tomu náležejících součástí. Podstatou provozu jest tedy výroba a prodej strojů (aparátů). Dodatek »Patenta« nepoukazuje však nikterak právě na stroje, neboť patentovány mohou být vynálezy nejrozmanitější, pokud jich jen může být použito živnostensky (§ 1 zákona ze dne 11. ledna 1897, čís. 30 ř. zák.) a pokud je zákon sám z patentní ochrany nevyklučuje (§ 2 uved. zák.). Široký pojem »Patenta« tedy má blíže označiti závod, zatemňuje spíše představu o něm, jest způsobilý uvést veřejnost v omyl a nehodí se již svou povahou za dodatek ve smyslu čl. 16 obch. zák. Pokud jde o rozpor v označení předmětu podniku v opravené opovědi ze dne 21. prosince 1928 a v ohlášce u živnostenského úřadu dle podací rubriky ze dne 27. února 1929, jest nesrovnalost tato zřejmá na první pohled. Měl-li by být zapsán do obchodního rejstříku také předmět podniku, musila by opověď i v tomto směru odpovídati skutečnosti, jak nejvyšší soud vyložil již ve svém rozhodnutí čís. 3862 sb. n. s. Bylo by tedy nutno uvedený rozpor se zápisem odkliditi.

### Čís. 8997.

Oprávnění k hlasování při vyrovnání nepřezkoumává soud z úřadu, leč že by šlo o věřitele, jejichž práva neutrpí obsahem vyrovnání újmy a jimž hlasovací právo nepatří.

V tom, že dlužník pojal pohledávku do seznamu jmění předloženého jím podle § 2 vyr. ř., nelze ještě spatřovati bezpodmínečné uznání pohledávky dlužníkem a vzdání se práva vyhrazeného dlužníku § 44 vyr. ř. Rozhodnutí vyrovnacího komisaře o přiznání nebo nepřiznání hlasovacího práva lze napadati rekuresem.

Tichý společník jest jednak věřitelem hlavního společníka, jemuž byl uvěřil vklad k provozování obchodu, jednak má nárok na podíl na zisku a na ztrátě obchodu. Tichý společník není oprávněn žádati beze všeho na majiteli obchodu vklad, nýbrž může na něm žádati kromě podílu na zisku jen to, co při skončení společnosti zbude a není vyčerpáno jeho poměrným podílem na ztrátě. Pohledávku tuto může tichý společník uplatnit jen, dojde-li ke zrušení tichého společnictví, nikoliv v případě zahájení vyrovnacího řízení o jmění majitele obchodu. Pohledávku tu mohl by tichý společník uplatňovati ve vyrovnání majitele obchodu ve smyslu § 14 vyr. ř. podle její odhadní ceny.